

VOORONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE BEGROTING 2020

MEMORIE VAN TOELICHTING

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk 2. Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Afdeling 1. Wijziging van het Circusdecreet van 1 maart 2019

Artikel 2

In artikel 25, §1 van het Circusdecreet van 1 maart 2019 wordt bepaald dat organisaties aan wie subsidies op basis van dit decreet zijn toegekend, een reserve kunnen aanleggen conform het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

Inmiddels is het decreet van 8 juli 2011 vervangen door de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019 (die in werking treedt op 1 januari 2020) en dient deze verwijzing te worden aangepast.

Deze wijzigingsbepaling was oorspronkelijk opgenomen in artikel 65 van het voorontwerp van decreet houdende de wijzigingen in diverse decreten naar aanleiding van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën. Ingevolge advies 64.850/1 van 4 januari 2019 (randnr. 3) van de Raad van State werd voorliggende wijzigingsbepaling geschrapt in het ontwerp van decreet houdende de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën, aangezien het Circusdecreet toen nog niet goedgekeurd was.

Afdeling 2. Wijziging van het decreet van 20 mei 2016 houdende diverse bepalingen in de beleidsvelden cultuur, jeugd en Brussel

Artikel 3

In artikel 2/4 van het decreet van 20 mei 2016 houdende diverse bepalingen in de beleidsvelden cultuur, jeugd en Brussel, ingevoegd bij artikel 69 van het decreet van 29 maart 2019 houdende diverse bepalingen in het beleidsveld cultuur, wordt bepaald dat de bedoelde organisatie met de subsidie een reserve kan aanleggen conform het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

Inmiddels is het decreet van 8 juli 2011 vervangen door de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019 (die in werking treedt op 1 januari 2020) en dient deze verwijzing te worden aangepast.

Deze wijzigingsbepaling was oorspronkelijk opgenomen in artikel 54 van het voorontwerp van decreet houdende de wijzigingen in diverse decreten naar aanleiding van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën. Ingevolge advies 64.850/1

van 4 januari 2019 (randnr. 3) van de Raad van State werd voorliggende wijzigingsbepaling geschrapt in het ontwerp van decreet houdende de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën, aangezien het decreet van 29 maart 2019 houdende diverse bepalingen in het beleidsveld cultuur toen nog niet goedgekeurd was.

Hoofdstuk 3. Werk en Sociale Economie

Afdeling 1. Aanpassing van de doelgroepverminderingen

Artikel 4 tot en met 7

Met het doelgroepenbeleid gericht tot jonge en oudere werknemers en personen met een arbeidshandicap wil de Vlaamse regering de doelstelling van een globale werkzaamheidsgraad van 80% realiseren. Naast de vermindering van de werkgeversbijdragen voor de sociale zekerheid voor jongeren en 55-plussers zetten we ook in op diverse instrumenten van activering, competentieversterking en werkbaar werk om personen langer aan het werk te houden.

Oudere werknemers

De doelgroepvermindering voor 55-plussers werd met de hervorming in 2016 opgesplitst in een doelgroepvermindering voor zittende werknemers en een doelgroepvermindering voor de aanwerving van niet-werkende werkzoekenden ouder dan 55 jaar.

Bij de doelgroepvermindering voor zittende werknemers maken we een onderscheid tussen 55-59-jarigen (maximum 600 euro per kwartaal) en 60-plussers (maximum 1.500 euro/kwartaal). De leeftijd van 60 jaar werd gekozen gezien de link met de federale uittredestelsels.

Werkgevers die een niet-werkende werkzoekende aanwerven genieten gedurende 8 kwartalen van een vrijstelling van de werkgeversbijdragen en kunnen nadien een doelgroepvermindering voor zittende werknemers genieten.

Binnen de jongste leeftijdsgroep zien we een toename van het aantal werkenden en verwachten we dat dit in de toekomst nog zal stijgen. De werkzaamheidsgraad voor 55-plussers is de voorbije periode toegenomen, specifiek in de jongste leeftijdscategorie van deze doelgroep. Om deze reden verhogen we de leeftijd voor de toekenning van de doelgroepvermindering van 55 naar 58 jaar en kunnen we de middelen voor het doelgroepenbeleid meer doelgericht inzetten.

Werkgevers die na de wijziging van de regelgeving een werknemer van 55 tot 57 jaar aanwerven zullen niet langer gebruik kunnen maken van de doelgroepvermindering. Ook voor zittende werknemers die na de wijziging van de regelgeving de leeftijd van 55 jaar bereiken zal de doelgroepvermindering niet langer gebruikt kunnen worden.

Werkgevers die voor de wijziging van de regelgeving reeds gebruik maken van de doelgroepvermindering voor de tewerkstelling van een werknemer van 55 tot 57 jaar, zullen dit voordeel blijven ontvangen, rekening houdende met de voorwaarden, zoals deze voor de wijziging van kracht waren.

We voorzien een specifieke overgangsbepaling voor werkgevers die een werkzoekende van 55-57 jaar hebben aangeworven die na het verloop van de 8 kwartalen de leeftijd van 58 jaar nog niet heeft bereikt. Deze werkgevers zullen, in afwachting dat hun werknemer 58 jaar wordt, gebruik kunnen maken van de doelgroepvermindering voor zittende werknemers, zoals deze voor de wijziging van de regelgeving bestaat.

Het verhogen van de leeftijd van de doelgroepvermindering voor oudere werknemers vraagt een aanpassing van de Programmawet (I) van 24 december 2002, die de regelgevende basis vormt voor alle doelgroepverminderingen. Het aanpassen van deze doelgroepvermindering heeft een positief effect op de begroting.

Middengeschoolde jongeren

Uit het VIONA-onderzoek "Wat het beleid biedt aan wie: een onderzoek bij Vlaamse werkzoekenden naar vraag en aanbod van activering" (Hiva, 2018) blijkt duidelijk dat heel wat jongeren waarvoor een doelgroepvermindering is voor middengeschoolde jongeren is toegekend een voldoende sterk profiel hebben.

Ook het jaarlijkse schoolverlatersrapport van VDAB toont aan dat niet alle middengeschoolde jongeren problemen hebben om een job te vinden. Jongeren die tijdens de schooltijd al een zekere vorm werkervaring hebben opgedaan, bijvoorbeeld via de leertijd, een zevende jaar BSO of een Se-n-Se TSO, kunnen vlotter aan de slag dan jongeren die (enkel) een diploma ASO behalen.

De eerste tussentijdse resultaten van de evaluatiestudie van het doelgroepenbeleid, die we eind maart '20 verwachten, in kader van VIONA bevestigen deze vaststellingen.

De financiële incentive voor werkgevers via het verlagen van de werkgeversbijdragen schiet hier dus enigszins zijn doel voorbij. Jongeren hoeven bovendien niet werkzoekend te zijn om in aanmerking te komen voor de maatregel. Zolang ze jonger dan 25 jaar zijn op het moment van de aanwerving en niet over een diploma van hoger onderwijs beschikken komen ze in aanmerking voor de doelgroepvermindering. Dit zorgt er voor dat we binnen deze maatregel met dead weight te maken hebben, werkgevers ontvangen een financiële incentive voor de aanwerving van een persoon die ze zonder deze financiële incentive ook zouden aangenomen hebben.

Om die reden wordt de doelgroepvermindering voor middengeschoolde jongeren opgeheven. Werkgevers die na de inwerkingtreding van deze decreetsbepalingen een middengeschoolde jongere aanwerven zullen bijgevolg niet langer een beroep kunnen doen op de doelgroepvermindering. Werkgevers die voor de inwerkingtreding van de bepalingen al een middengeschoolde jongere werknemer in dienst hebben en van de doelgroepvermindering genieten, zullen dit voordeel blijven ontvangen voor de resterende duurtijd van dit voordeel, overeenkomstig de voorwaarden, zoals die voor de voorliggende wijziging van kracht waren.

Het opheffen van de doelgroepvermindering voor middengeschoolden vraagt een aanpassing van de Programmawet (I) van 24 december 2002, die de regelgevende basis vormt voor alle doelgroepverminderingen. Het opheffen van deze doelgroepvermindering heeft een positief effect op de begroting.

Hoofdstuk 4. Omgeving

Afdeling 1. Decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018

Artikel 8

Een aantal arresten van het Hof van Beroep te Gent vormen de aanleiding voor de aanpassing van artikel 4.2.1.2.1. Deze uitspraken hebben betrekking op de grondwaterheffingen van een bedrijf dat voor de betwiste heffingsjaren niet over

een debietmeter beschikte. Bij gebrek aan tellerstand en vergunning werd de hoeveelheid grondwater conform het vroegere artikel 28quater, § 2 van het Grondwaterdecreet (thans artikel 4.2.1.2.1. van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018) telkens bepaald op basis van het pompvermogen en de T-factor 2000.

Het Hof van Beroep oordeelde evenwel dat er geen heffingsplicht is voor de grondwaterheffing omdat de Vlaamse Milieumaatschappij niet bewijst dat het bedrijf in kwestie in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar minstens 500 m³ grondwater oppompte. Het niet beschikken over een debietmeter op een pomp met een capaciteit van 8,4 m³ kan volgens het Hof, op basis van de huidige wetgeving, niet als bewijs voor een verbruik van meer dan 500 m³ worden beschouwd.

Het standpunt van het Hof komt er op neer dat artikel 4.2.3.1. § 2 alleen kan toegepast worden voor de heffingsberekening en dus niet om na te gaan of het grondwaterverbruik meer dan 500 m³ per jaar bedraagt. Dergelijke uitspraken vormen een ernstig probleem want het bewijs van de heffingsplicht wordt op die wijze zo goed als onmogelijk voor grondwaterwinningen die niet zijn uitgerust met de wettelijke verplichte debietmeter. Deze uitspraken vormen zelfs een stimulans om ervoor te kiezen geen debietmeter te installeren omdat men zo kan ontsnappen aan de heffingsplicht.

Om naar de toekomst toe deze al te strikte interpretatie te voorkomen wordt thans in artikel 4.2.1.2.1. bij de omschrijving van de heffingsplicht verwezen naar de onweerlegbare vermoedens die bij de berekening van de grondwaterheffing kunnen aangewend worden.

Artikel 9

Artikel 4.2.2.1.11. houdt geen rekening met de herindeling van de sector 51 die na de decreetwijziging van 21 december 2018 nog enkel geldt voor de vroegere subsector 51.a. Voor de toepassing van de reductiefactor verwijst het eerste lid van artikel 4.2.2.1.11. nog altijd naar de sectoren 51.a en 51.b terwijl deze subsectoren in de Tabel omzettingcoëfficiënten heffing waterverontreiniging bij decreet van 21 december 2018 opgeheven zijn omdat een afzonderlijke coëfficiënt voor sector 51.b geen enkel nut heeft. Om te verhinderen dat de foutieve verwijzing negatieve gevolgen zou hebben voor de heffingsplichtigen die onder de betreffende sector ressorteren, wordt de tekst van artikel 4.2.2.1.11. afgestemd op de gewijzigde sector 51.

Bij decreetwijziging van 21 december 2018 werd sector 51 gewijzigd in de bijlage 5 bij het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid. De subsectoren a en b werden hierbij opgeheven. De wijziging trad in werking vanaf 1 januari 2019. Artikel 4.2.2.1.11. werd echter niet aangepast aan de gewijzigde sector 51 en bleef naar de beide subsectoren verwijzen. Om de nadelige gevolgen voor de heffingsplichtigen die onder subsector 51.b vielen te beperken, wordt artikel 4.2.2.1.11. nu aangepast met de verwijzing naar sector 51, en dit met uitwerking van de datum waarop de wijziging van de sector 51 in de bijlage bij het Decreet van 18 juli 2003 in werking trad, nl. 1 januari 2019.

Deze bepaling strekt ertoe de inkomsten van de Vlaamse Overheid te vrijwaren. Er is geen negatieve impact op de inkomsten van de Vlaamse Overheid.

Artikel 10

Artikel 4.3.3.5. bepaalt de situaties waarin de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk geen (boven)gemeentelijke bijdrage of vergoeding mag aanrekenen. In het tweede lid van het artikel wordt verwezen naar de categorie

heffingsplichtigen opgenomen in artikel 4.2.2.1.1., §2, 3°. Het gaat hier in feite om de kleinverbruikers die zich niet binnen een straal van 50 meter rond het stelsel van de openbare riolering en collectoren bevinden. Deze categorie heffingsplichtigen is conform artikel 4.2.2.1.2. vrijgesteld van de heffing op de waterverontreiniging, voor zover een bovengemeentelijke bijdrage op dit waterverbruik werd aangerekend.

Tot voor de invoering van artikel 16septies in het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending stond nergens bepaald dat voor deze categorie heffingsplichtigen geen bovengemeentelijke bijdrage kon worden aangerekend. Het is pas bij de invoering van artikel 16septies in het drinkwaterdecreet, het huidige artikel 4.3.3.5. van het decreet integraal waterbeleid, dat dit expliciet in het tweede lid staat opgenomen. De invoering van artikel 16septies door het decreet van 11 december 2015 beoogde echter enkel een verplaatsing van de regeling die voorheen in artikel 6bis stond opgenomen, zodat alle bepalingen die betrekking hebben op het niet aanrekenen van de bijdrage of vergoeding werden gegroepeerd. Er werd met betrekking tot deze specifieke categorie heffingsplichtigen geen inhoudelijke wijziging beoogd. Door het toevoegen van de bepaling aangaande het niet-aanrekenen van de bovengemeentelijke bijdrage en een strikte lezing van het artikel, zou deze categorie heffingsplichtigen plots opnieuw onderworpen worden aan de heffing op de waterverontreiniging.

Om de bepaling terug af te stemmen op de bedoeling van de decreetgever en discussies naar de toekomst toe te vermijden, wordt de zinsnede met betrekking tot het niet-aanrekenen van de bovengemeentelijke bijdrage uit het tweede lid verwijderd.

Afdeling 2. Wijziging van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen - Milieuheffingen OVAM

Artikel 11 tot en met 15

De voorliggende wijzigingen in kader van de BO2020 optimaliseren het sturende effect van de heffingen ter ondersteuning van het gevoerde afval- en materialenbeleid.

Inzake de heffing voor het storten van niet-brandbare, niet-recycleerbare slibresidu's afkomstig van PST-installaties (artikel 11)

De betreffende verlaagde heffing werd ingevoerd voor het storten van niet-brandbare, niet-recycleerbare slibresidu's afkomstig van PST-installaties. Deze heffing werd ingevoerd om de betreffende onvermijdbare en ultieme residu's uit de massabalans te halen bepaald in het vijfde lid van artikel 46, §2, 2°, zodat die massabalans beperkt wordt tot effectief recycleerbare afvalstoffen.

De niet brandbaarheid wordt bepaald aan de hand van de parameters gloeiverlies en TOC. De residu's zijn niet brandbaar als het gloeiverlies < 10 % én het TOC-gehalte < 6 % is.

Uit de ervaring van de afgelopen jaren blijkt dat de grenswaarden 10% of 6% soms licht worden overschreden zonder dat het dan over brandbaar afval gaat waarvoor verbranding een meerwaarde zou kunnen hebben. Anderzijds komen de betreffende residu's in sommige PST-installaties niet vrij in een natte (slib)vorm maar in een droge vorm via zand- en stofafzuiging.

Kenmerkend is dat de residu's doorgaans een zeer beperkt zandgehalte hebben en meestal verontreinigd zijn met metalen zodat noch zandafscheiding noch reiniging haalbaar zijn.

Artikel 11 wijzigt de betreffende bepalingen op basis van de ervaringen in de praktijk en schrapt de niet brandbaarheid als voorwaarde voor het toepassen van het verlaagd tarief. Het blijft evenwel nodig dat de niet recycleerbaarheid van de betreffende residu's steeds wordt nagegaan zoals dat het geval is voor de vergelijkbare residu's bedoeld in artikel 46. §1, 6° b), en zodat bijgevolg het toepassen van het verlaagd tarief onderworpen wordt aan het advies van de OVAM dat moet bevestigen dat andere verwerkingswijzen dan storten onredelijk hoge kosten met zich meebrengen of onmogelijk zijn.

Budgettaire impact

Deze bepaling strekt ertoe de inkomsten van de Vlaamse Overheid te vrijwaren. Er is geen negatieve impact op de inkomsten van de Vlaamse overheid.

Inzake de verlaagde heffing voor het storten niet-recycleerbare residu's van selectief ingezameld gipsafval, afkomstig van bedrijven die selectief ingezameld gipsafval verwerken tot grondstof voor de productie van nieuwe gipsproducten. (artikel 12).

Dit tarief betreft het storten van residu's afkomstig van selectief ingezameld gipsafval, o.m. gipskarton ingezameld via containerparken.

Dit verlaagd tarief werd in 2016 verlengd voor een overgangperiode van 4 jaar. Op basis van de prognoses in 2016 werd verwacht dat het storten van de betreffende residu's vanaf 2020 volledig kon worden voorkomen.

De hoeveelheid residu's is de afgelopen jaren gestaag afgenomen. Het productieproces, om van afval een hoogwaardige grondstof te maken is een technisch hoogstaand proces. Echter om de kwaliteit te kunnen leveren die voor de afnemers noodzakelijk is, blijft er anno 2019 een hoeveelheid residu van ongeveer 5 % die nog moet worden gestort. Daarnaast blijft er ook de moeilijk volledig aan banden te leggen competitie met de groene lijst-afvoer naar omgevende landen waarbij het gipsafval op een veel minder performante wijze nuttig wordt toegepast voor gebruik als landschapsherstel, bodemverbeterend middel, e.d..

Om de hoogstaande verwerking in het Vlaamse gewest blijvend te verzekeren wordt om die reden het verlaagd tarief voor het storten niet-recycleerbare residu's van selectief ingezameld gipsafval voor een periode van drie jaar verlengd.

Budgettaire impact

Deze bepaling strekt ertoe de inkomsten van de Vlaamse Overheid te vrijwaren. Er is geen negatieve impact op de inkomsten van de Vlaamse overheid.

Inzake de heffing voor residu's van de recyclage van papier en karton (artikel 13 en 15).

Deze wijzigingen betreffen een verduidelijking van de bepalingen zoals ze op heden (moeten) worden toegepast.

Artikel 46, §3, eerste lid punt 7° werd ingevoerd met het decreet van 21 december 2018 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2019. De bepaling werd ingevoerd in het kader van het creëren van een gelijk speelveld

met de ons omringende landen. Buitenlandse papierrecuperatiebedrijven die met buitenlands papier-en kartonafval naar buitenlandse papierfabrieken gaan waar het gesorteerde papier- en kartonafval ingezet wordt voor de productie van papier/karton, betalen geen heffing. Indien de sortering van datzelfde buitenlands papier- en kartonafval in het Vlaamse gewest gebeurt, ontstaat een ongelijkheid voor de betreffende bedrijven. Het louter sorteren van buitenlands papier- en kartonafval dat nadien terug wordt uitgevoerd moet bijgevolg niet worden onderworpen aan een Vlaamse afvalheffing.

Anderzijds werd met artikel 156 van decreet van 3 april 2019 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw een nulheffing ingevoerd voor het (mee)verbranden van de voormelde residu's in functie van de ondersteuning van de eigen Vlaamse hoogstaande recyclage van papier- kartonafval. Die nulheffing geldt enkel voor het (mee)verbranden van de residu's in de eigen hoogstaande verbrandingsinstallaties.

Voor het storten van de betreffende residu's blijft de hoge storthedding voor het storten van brandbaar afval gelden.

Overeenkomstig het advies 64.437/1-3 van 22 oktober 2018 van de Raad van State over het voorontwerp van het voormelde decreet van 21 december 2018 moet de nulheffing van artikel 46, §3, eerste lid, punt 7° kunnen worden verantwoord in het licht van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel.

Om het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel te respecteren en een gelijk speelveld te verzekeren met de eigen Vlaamse hoogstaande verwerking, moet de voormelde heffing die geldt voor het in het Vlaamse gewest ingezameld papier en karton afval dat in het Vlaamse gewest wordt gerecycleerd op dezelfde wijze van toepassing zijn op het in het Vlaamse gewest ingezameld papier- en kartonafval dat wordt overgebracht voor recyclage buiten het Vlaamse gewest. In het geval dat de betreffende residu's worden (mee)verbrand geldt de nulheffing zoals ze in Vlaamse gewest geldt, in het geval de betreffende residu's worden gestort geldt de heffing voor het storten zoals ze in het Vlaamse gewest geldt.

Bijgevolg moet de nulheffing van artikel 46, §3, eerste lid, punt 7° worden beperkt tot papier- en kartonafval dat buiten het Vlaamse gewest wordt ingezameld. Op die wijze wordt volledig in overeenstemming met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel een gelijk speelveld gecreëerd zowel wat betreft het overbrengen van in het Vlaamse gewest ingezameld papier- en kartonafval in concurrentie met de verwerking in Vlaanderen, als wat betreft het sorteren van buiten het Vlaamse gewest ingezameld papier- en karton afval in concurrentie met buitenlandse papierrecuperatiebedrijven. Die verduidelijking gebeurt via het artikel 15.

Met artikel 13 wordt verduidelijkt dat de nulheffing ingevoerd in afwijking van de heffing bepaald in artikel 46, §1, eerste lid, 16° en 17° geldt voor het verbranden en meeverbranden van de betreffende residu's i.p.v. meer algemeen 'de verwerking' ervan.

Budgettaire impact

Deze bepaling strekt ertoe de inkomsten van de Vlaamse Overheid te vrijwaren. Er is geen negatieve impact op de inkomsten van de Vlaamse overheid.

Inzake het invoeren van een verlaagd tarief voor het storten van residu's van het beitsen van roestvrij staal (artikel 14).

Bij de productie van roestvrij staal wordt de oxidehuid, die gevormd werd tijdens het warmwalsen, via een beitsproces en door middel van een uniek meercomponentenzuur verwijderd. Eens het zuur uitgewerkt is, wordt dit gespuid

en door middel van fysico-chemische behandeling (kalkmelk) geneutraliseerd. Hierbij ontstaan 2 stromen: gezuiverd afvalwater en filterkoek. Deze filterkoek bestaat voornamelijk uit metaalhydroxiden en vormt momenteel een aanzienlijke niet valoriseerbare afvalstroom. De filterkoek wordt door middel van filterkamerpersen ontwaterd. Hierbij bekomt men een steekvaste koek met een vochtgehalte van 50%. In het verleden werd veelvuldig onderzoek uitgevoerd om deze stroom te valoriseren, maar tot op heden werd hiervoor geen oplossing gevonden. Enige mogelijkheid die rest is het storten van deze afvalstroom (in het Vlaamse gewest ongeveer ± 17.000 ton op jaarbasis afkomstig van één producent). De stortkost en de hierbij horende heffing geldt niet enkel op de droge stof (afvalstof) maar ook op het vocht dat zich nog in deze filterkoek bevindt.

Vanuit economisch standpunt zou er gekozen kunnen worden voor het installeren van een droogproces. Hierbij wordt het vochtgehalte verlaagd door het water uit de filterkoek te verdampen waardoor het te storten tonnage (en de stortkost/heffing) eveneens verlaagd wordt.

Naar duurzaamheid en vanuit milieukundig oogpunt is deze oplossing echter moeilijk te verantwoorden. Er is daarvoor immers extra energie nodig onder de vorm van aardgas/electriciteit, welke extra milieudruk en CO₂-emissies met zich mee zou brengen, om nadien de filterkoek in open lucht te gaan storten (en zelfs terug vocht te laten opnemen). Buiten het verlagen van het tonnage dat gestort wordt zou deze investering immers geen enkele fysieke verandering aan de afvalstof met zich meebrengen.

Een alternatieve werkwijze kan erin bestaan om in te zetten op de mogelijkheden van zuurregeneratie waarbij de metaalhydroxiden worden gerecycleerd en de filterkoek volledig vermeden kan worden. Deze alternatieve werkwijze vraagt echter belangrijke investeringen gespreid over een langere periode maar met als finaal doel dat binnen een termijn van 10 jaar de volledige hoeveelheid aan filterkoeken kan worden voorkomen.

In een eerste fase is daarvoor de investering nodig van ongeveer 5 miljoen euro in een prototype installatie die in een eerste fase op 1 van de 3 beschikbare beitslijnen geïntroduceerd worden.

Via het sturend karakter van de heffing en het invoeren van een specifiek verlaagd tarief kan de regeneratie van het beitszuur, de recyclage van de metaalhydroxiden en het voorkomen van het storten van de filterkoek worden ondersteund.

Voorwaarde daarbij is dat de baten van de verminderde heffing integraal worden geïnvesteerd in het ontwikkelen en implementeren van de betreffende technieken.

Deze aanpak kadert ook volledig binnen het beleid van circulaire economie en is door de Vlaamse regering onderschreven door de overgang naar een circulaire economie als een van de zeven transitieprioriteiten op te nemen in de visie 2050.

De toepassing van het verlaagd tarief dient vooraf en op het einde van ieder jaar te worden gestaafd ten aanzien van de OVAM aan de hand van de uitrol en realisatie van een investeringsprogramma waarbij binnen een termijn van 10 jaar de metaalhydroxiden stapsgewijze worden gerecycleerd en het storten van de filterkoeken volledig wordt voorkomen.

Budgettaire impact

Op heden worden in het Vlaamse gewest ongeveer 17.000 ton filterkoeken gestort aan een heffingstarief (tarief 2019) van 58,80 euro per ton. Het invoeren van een verlaagd tarief met een K-factor van 0,15 geeft een negatieve budgettaire impact van ongeveer 850 duizend euro.

Budgettaire impact van de voorgestelde wijzigingen.

De voorgestelde wijzigingen hebben in hun geheel een beperkte negatieve budgettaire impact van ongeveer 850 duizend euro.

Hoofdstuk 5. Mobiliteit en Openbare Werken

Afdeling 1. Bekrachtiging van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 tot wijziging van artikel 3 van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer

Artikel 16

Op 2 maart 2018 hechtte de Vlaamse Regering haar definitieve goedkeuring aan het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de technische controle langs de weg van bedrijfsvoertuigen, dat onder meer de punten 47° en 48° van het koninklijk besluit van 30 september 2005 vervangt, teneinde deze punten in overeenstemming te brengen met de tekst van het nieuwe Vlaamse artikel 45*bis* van de wegcode.

Er volgde geen decretale bekrachtiging zodat de wijziging van het koninklijk besluit van 30 september 2005 op 20 mei 2019 ophield uitwerking te hebben.

Ten gevolge hiervan, dienen bepaalde overtredingen van artikel 45*bis* van de wegcode als overtredingen van de eerste graad te worden beschouwd in plaats van overtredingen van de derde graad.

Dit heeft een negatieve impact op de opbrengsten die aan het gewest toekomen, op grond van artikel 2*bis* van de bijzondere financieringswet.

Overtredingen van de derde graad worden immers bestraft met een geldboete van 30 euro tot 500 euro, terwijl overtredingen van de eerste graad worden beteugeld met een geldboete van 10 euro tot 250 euro. Per overtreding, gerekend aan een gemiddeld boetetarief en met inachtneming van de opdecimen, resulteert dit in een verschil van 1000 euro per strafrechtelijke veroordeling.

Om hieraan tegemoet te komen voert het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 de eerder vooropgestelde wijziging van de punten 47° en 48° van het koninklijk besluit van 30 september 2005 opnieuw door. Deze wijziging dient zo vlug mogelijk te worden bekrachtigd.

De opbrengsten van de geldboetes inzake ladingzekering komen terecht in het verkeersveiligheidsfonds - MB0-9MHFTNA-OW – VERKEERSVEILIGHEID.

Hoofdstuk 6. Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Afdeling 1. Aanpassing van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019

Artikel 17 tot en met 20

Artikel 82 van bijlage 2 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers kent een subsidie toe aan Zorggezind, een koepelorganisatie van de diensten voor gezinszorg en aanvullende thuiszorg, voor de vergoeding van de kosten van een functionaris voor gegevensbescherming. Deze subsidie werd in het verleden al toegekend in uitvoering van het woonzorgdecreet van 13 maart 2009.

De Raad van State stelt in zijn advies m.b.t. tot dit artikel dat de rechtsgrond voor het toekennen van een subsidie aan Zorggezind, noch in artikelen 55, § 1, en 56 van het Woonzorgdecreet, noch in artikel 9 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer gevonden kan worden. Er moet voor de ontworpen bepaling dus een specifieke rechtsgrond gecreëerd worden (advies 66.182/3-RN 8.2).

Voorgestelde bepaling komt tegemoet aan dit advies voor het begrotingsjaar 2020.

Artikel 28 van bijlage 3 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers stelt dat een dienst voor oppashulp gebruik moet maken van VO (een systeem van elektronische gegevensuitwisseling) om de gegevens over zijn oppassers en zijn gebruikers, die nodig zijn om de subsidies te berekenen en om operationele en beleidsinformatie te genereren, aan het agentschap te bezorgen. Deze gegevens van oppassers en gebruikers moeten verzameld worden om de subsidies aan de diensten voor oppashulp te kunnen berekenen.

De oppasser kan zowel een vrijwilliger als verenigingswerker zijn.

De Raad van State merkt in zijn advies m.b.t. dit artikel op dat in zoverre het gaat om gegevens van oppassers, er daarvoor een decretale grondslag ontbreekt, aangezien in artikel 59 van het Woonzorgdecreet, dat betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens, wel gewag wordt gemaakt van de persoonsgegevens van gebruikers, maar niet van oppassers (advies 66.182/3-RN 8.3).

Voorgestelde bepaling komt tegemoet aan dit advies voor het begrotingsjaar 2020.

Afdeling 2. Niet-indexering rang 3- en leeftijdstoelagen

Artikel 21

Aan artikel 4 van het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden een derde tot en met vijfde lid toegevoegd in de eerste paragraaf:

- Het toegevoegde derde lid bepaalt dat de koppeling aan de afgevlakte gezondheidsindex uit het eerste lid wordt beëindigd vanaf 1 januari 2020;
- Het toegevoegde vierde lid bepaalt dat de gezinsbijslagen vanaf 1 januari 2020 jaarlijks worden verhoogd op 1 september met een index van 2%. Het startpunt van dit nieuwe indexmechanisme zijn de bedragen van de gezinsbijslagen zoals deze bestonden op 31 december 2019 ten gevolge van de koppeling van de bedragen van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid aan de afgevlakte gezondheidsindex;
- Het toegevoegde vijfde lid bepaalt dat de jaarlijkse verhoging met een index van 2% op 1 september, een aanvang neemt vanaf 1 september 2025 voor een aantal bedragen die specifiek gelden voor kinderen die een recht hadden op kinderbijslag op 31 december 2018. Het betreft de leeftijdsbijslagen en de bedragen die worden toegekend aan het derde jongste kind en alle oudere kinderen, in de kinderbijslagreglementering zoals gekend voor 1 januari 2019 onder de benaming (de bedragen voor de) kinderen van rang 3.

Afdeling 3. Overeenkomsten tussen het Comité van de verzekering voor Geneeskundige Verzorging, ingesteld bij de dienst voor Geneeskundige Verzorging van het RIZIV, en het Agentschap Zorg en Gezondheid

Artikel 22

In het kader van het actiepunt 12 van het plan eGezondheid worden vanuit het RIZIV middelen ter beschikking gesteld voor de co-financiering van opleidingsprojecten rond de bevordering van ICT-gebruik in de eerste lijn. De besteding van deze middelen wordt vastgelegd in een overeenkomst. De voorgestelde wijziging heeft betrekking op een verlenging van de twee lopende projectperiodes.

De eerste projectperiode loopt van 1 juli 2017 t.e.m. 31 december 2019. Op 27 januari 2017 werd een overeenkomst opgesteld tussen het RIZIV en VAZG in het kader van de co-financiering in kader van het actiepunt 12 van het plan eGezondheid voor opleidingsprojecten rond de bevordering van ICT-gebruik in de eerste lijn.

De Vlaamse overheid diende voor deze overeenkomst twee projectvoorstellen, voor een totaalbedrag van 643 deuro, in. Deze projecten zijn het 'Vitalink clusterproject fase 3' (200 deuro) en het 'transEL project' (EL staat voor eerste lijn; 443 deuro). Beide projecten werden goedgekeurd en op 27 januari 2017 werd bovenvermelde overeenkomst tussen beide partijen ondertekend.

Het Vitalink clusterproject fase 3 is reeds afgerond. Het transEL-project kende echter een latere einddatum dan de einddatum van deze overeenkomst. Daarom werd op 1 oktober 2018 een avenant opgesteld om de overeenkomst van 27 januari 2017 te verlengen van 31 december 2018 tot 31 december 2019.

Op 19 september 2019 werd er een tweede avenant afgesloten bij de overeenkomst van 27 januari 2017 waardoor de projectperiode voor een tweede maal verlengd wordt van 31 december 2019 tot 31 december 2020.

De tweede projectperiode loopt van 1 januari 2018 t.e.m. 31 december 2020. Op 1 oktober 2018 werd een overeenkomst opgesteld tussen het RIZIV en VAZG in het kader van de co-financiering in kader van het actiepunt 12 van het plan eGezondheid voor opleidingsprojecten rond de bevordering van ICT-gebruik in de eerste lijn.

Het Agentschap Zorg en Gezondheid diende drie verschillende projectvoorstellen in

- een opleidingstraject rond het zorgzwaarteinstrument belRAI (437deuro)
- een onderzoekstraject rond de kwaliteit van de Sumehr (102deuro)
- een onderzoekstraject rond de Multidisciplinair Farmacologisch Overleg (102deuro)

De twee onderzoeksprojecten worden binnen het voorziene tijds kader afgerond. Het belRAI-project kent echter een latere einddatum dan de einddatum van de huidige overeenkomst. Daarom werd beslist om een avenant op te stellen om de bestaande overeenkomst van 1 oktober 2018 te verlengen van 31 december 2020 tot 31 december 2021.

Hoofdstuk 7. Fonds personeelsleden met verlof voor opdracht

Artikel 23

Door deze aanpassing kunnen de middelen van ieder fonds niet alleen aangewend worden voor de betaling van wedden en weddentoelagen van de ter

vervanging aangeworven personeelsleden, maar ook van de personeelsleden binnen het Vlaams ministerie die ten laste genomen worden door andere overheden of organisaties. Tegelijkertijd corrigeren we in de eerste paragraaf van artikel 33 de legistische verwijzing naar het kader voor een begrotingsfonds (= verwijzing naar de VCO in plaats van naar de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit).

Hoofdstuk 8. Kanselarij en Bestuur

Afdeling 1. Financiering open ruimte

Artikel 24 tot en met 27

De vrijwaring van de open ruimte is van cruciaal belang, zowel om redenen van een goede ruimtelijke ordening, mobiliteit, leefmilieu en klimaatbeleid. Dat inzicht is de laatste jaren voortdurend gegroeid. Hoe belangrijk dit ook is, de vrijwaring van de open ruimte staat onder druk. Open ruimte is voor gemeenten financieel en fiscaal zeer oninteressant, en nog meer als de gemeente te kampen heeft met penibele financiële vooruitzichten. Uit "open ruimte" zijn nauwelijks fiscale inkomsten te halen (geen aanvullende personenbelasting en nauwelijks opcentiemen op de onroerende voorheffing) terwijl de vrijwaring van open ruimte wel veel kosten kan veroorzaken (ruimen beken en grachten, tegengaan bodemerose, natuurbeschermingsmaatregelen, ...).

De bestaande financieringsinstrumenten stimuleren te weinig het vrijwaren van de open ruimte. De Vlaamse Regering wil met een nieuw en afzonderlijk financieringskanaal ten voordele van de lokale besturen (algemene werkingssubsidie) het belang van het vrijwaren van open ruimte extra in de verf zetten. Deze algemene werkingssubsidie heeft dan ook als doel de inspanningen van gemeenten ten gevolge van het beheren van de open ruimte te valoriseren en om het behoud en de inrichting van de open ruimte te stimuleren.

De verdeling onder de gemeenten gebeurt op basis van de kadastrale gegevens over open ruimte (bos, tuin en park, woeste gronden, gekadastreerde wateren, akkerland, grasland, recreatieterreinen en boomgaarden), zoals gehanteerd voor de definitieve afrekening van het Gemeentefonds voor het voorgaande jaar.

De centrumsteden zijn uitgesloten van de subsidie. Het bedrag van de regio- en kuststeden wordt beperkt tot maximaal 6% van hun aandeel in het Gemeentefonds van het voorgaande jaar, verhoogd met 3,5%. Voor de andere gemeenten wordt het bedrag van de extra financiering open ruimte beperkt tot 13% van hun aandeel in het Gemeentefonds van het voorgaande jaar, verhoogd met 3,5%.

Met centrumsteden, regionale steden en kuststeden wordt bedoeld:

- centrumsteden: Antwerpen, Gent, Brugge, Leuven, Turnhout, Roeselare, Genk, Oostende, Hasselt, Sint-Niklaas, Kortrijk, Mechelen en Aalst;
- regionale steden: Aarschot, Deinze, Dendermonde, Diest, Eeklo, Geel, Halle, Herentals, Ieper, Knokke-Heist, Lier, Lokeren, Mol, Oudenaarde, Ronse, Sint-Truiden, Tielt, Tienen, Tongeren, Vilvoorde en Waregem;
- kuststeden: Blankenberge, Knokke-Heist, Bredene, Middelkerke, De Haan, De Panne, Koksijde, Nieuwpoort.

De Vlaamse Regering stelt jaarlijks het aandeel van elke gemeente in de subsidie voor open ruimte vast.

Afdeling 2. Gedeeltelijke overname responsabiliseringsbijdragen lokale besturen

Artikel 28 tot en met 30

In tegenstelling tot andere overheidsniveaus, staan de lokale besturen zelf in voor de financiering van de pensioenen van hun (gewezen) statutair personeel. Daartoe zijn de meeste lokale besturen aangesloten bij het Gesolidariseerd Pensioenfonds van de provinciale en plaatselijke besturen. Dat fonds beheert de reserves en maakt de nodige middelen over aan de Federale Pensioendienst die instaat voor de uitbetaling van de pensioenen.

Om het hoofd te bieden aan de toenemende pensioenuitgaven werd het percentage van de basisbijdragen stelselmatig verhoogd. Zo nam dit voor de besturen die oorspronkelijk bij het Fonds aangesloten waren (pool 1) toe van 27,5% in 2009 tot 38,5% in 2019. Tot en met 2011 droegen alle aangesloten besturen solidair bij in de lasten van de pensioenen van die besturen. Omdat de basisbijdragen, ondanks de snelle toename van de bijdragevoeten, niet langer volstonden, heeft de federale wetgever die solidariteit deels opgeheven door de invoering van een responsabiliseringsbijdrage (Wet van 24 oktober 2011 tot vrijwaring van een duurzame financiering van de pensioenen van de vastbenoemde personeelsleden van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten en van de lokale politiezones, tot wijziging van de wet van 6 mei 2002 tot oprichting van het fonds voor de pensioenen van de geïntegreerde politie en houdende bijzondere bepalingen inzake sociale zekerheid en houdende diverse wijzigingsbepalingen). Als de basisbijdragen die een bestuur betaalt op basis van de statutaire loonmassa niet toereikend zijn om de pensioenen te betalen van de gewezen statutaire personeelsleden van het bestuur, dan moet dat bestuur sinds 2012 een bijkomende bijdrage betalen: de responsabiliseringsbijdrage.

Door de toename van het aantal gepensioneerde (voormalige statutaire) personeelsleden stijgt de pensioenmassa gestaag, terwijl de statutaire loonmassa (basis voor de berekening van de basisbijdrage) gestaag daalt als gevolg van de afnemende statutaire tewerkstelling. Dat noodzaakt het Gesolidariseerd Pensioenfonds enerzijds tot het verhogen van het percentage van de bijdragen op de loonmassa en anderzijds tot het verhogen van de mate van responsabilisering (de zgn. responsabiliserings-coëfficiënt). Overeenkomstig artikel 19 van de voormelde wet wordt die jaarlijks, voor het voorbije jaar, in de loop van het derde kwartaal van het lopende jaar, vastgesteld door het beheerscomité van het Fonds. Bovendien mag die niet minder bedragen dan 50% van het verschil tussen de in het voorbije jaar betaalde pensioenen en de voor dat jaar betaalde basisbijdragen. Tot nog toe kon het beheerscomité die 50% aanhouden, maar volgens prognoses van de Federale Pensioendienst zal die coëfficiënt moeten toenemen tot 75% in 2024.

Die evolutie heeft een belangrijke impact op de financiën van de lokale besturen. De Federale Pensioendienst maakt periodiek (en meerdere keren per jaar) aangepaste ramingen over de evolutie van de basis- en de responsabiliseringsbijdragen voor de komende jaren. De jongste ramingen dateren van mei 2019 en ramen de noodzakelijke bedragen voor de periode 2020-2024.

De enorme stijging van de geraamde responsabiliseringsbijdragen dreigt de gemeentelijke financiën (of de gemeentelijke dienstverlening of investeringen) al vanaf 2020 (te) sterk onder druk te zetten indien het bedrag van de huidige financieringsmechanismen van de Vlaamse gemeenten (in essentie het Gemeentefonds en de aanvullende dotaties van het Gemeentefonds) ongewijzigd zouden blijven.

Het HR-beleid van de lokale besturen en vooral de wijze van aanstelling van personeel hebben een belangrijke impact op de hoogte en de evolutie van de responsabiliseringsbijdrage. Deze maatregel wil dat effect milderend en de lokale

besturen meer mogelijkheden geven voor het voeren van een zelfstandig personeelsbeleid.

Daarom neemt de Vlaamse overheid, bovenop de bestaande algemene werkingssubsidies, vanaf 2020 de helft over van de responsabiliseringsbijdrage die de Vlaamse gemeenten, OCMW's, autonome gemeentebedrijven, havenbedrijven, hulverleningszones, politiezones, ziekenhuizen en welzijnsverenigingen moeten betalen.

De korting die besturen kunnen krijgen op de responsabiliseringsbijdrage door de verschuldigde premie voor een aanvullende pensioenregeling voor hun contractueel personeel (2^e pensioenpijler) in mindering te brengen, wordt niet in rekening gebracht bij het bepalen van de overname van de helft van hun responsabiliseringsbijdrage. De Vlaamse overheid financiert de helft van de "bruto responsabiliseringsbijdrage".

Voor de berekening van de subsidie wordt uitgegaan van de percentages van de wettelijke basisbijdrage en van de responsabiliseringscoëfficiënt die de Federale Pensioendienst heeft gehanteerd bij de ramingen van de responsabiliseringsbijdragen van mei 2019. Wijzigingen aan de percentages voor de wettelijke basisbijdrage of aan de responsabiliseringscoëfficiënt worden enkel in rekening gebracht als ze een daling van de responsabiliseringsbijdrage van dat bestuur tot gevolg hebben. De gevolgen van wijzigingen in de loonmassa van de statutaire personeelsleden worden wel altijd meegenomen in de berekening van de subsidie (zowel in plus als in min) .

De geraamde kost voor de Vlaamse overheid voor de volgende jaren bedraagt :

2020:	130.805.000 euro;
2021:	146.524.000 euro;
2022:	194.946.000 euro;
2023:	252.687.000 euro;
2024:	282.899.000 euro.

De Vlaamse overheid betaalt deze subsidie in 1 keer op de eerste werkdag van de maand december. Voor 2020 gebeurt dat op basis van de ramingen van de Federale Pensioendienst van mei 2019. Vanaf 2021 gebeurt dat op basis van de laatst gekende ramingen van de Federale Pensioendienst op 31 oktober van dat jaar. Vanaf 2021 wordt dit bedrag bovendien gecorrigeerd met de helft van het verschil tussen het door de Federale Pensioendienst geraamde en definitief vastgestelde bedrag voor het voorgaande jaar.

Een dergelijke werkwijze combineert diverse voordelen: budgettaire duidelijkheid voor de lokale besturen én de Vlaamse overheid, een ramingsbedrag dat het bedrag van de uiteindelijke responsabiliseringsbijdrage van dat jaar maximaal benadert én administratieve eenvoud in de uitbetaling.

Hoofdstuk 9. Financiën en Begroting

Afdeling 1. Beperking belastingkrediet rechtspersonen in de onroerende voorheffing tot aandeel materieel en outillage

Artikel 31

Het Vlaams regeerakkoord 2019-2024 voorziet in een beperking van het gewestelijk belastingkrediet voor rechtspersonen in de onroerende voorheffing tot het deel van het materieel en outillage en dit vanaf aanslagjaar 2020.

Het belastingkrediet werd ingevoegd door het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004. De maatregel was

voorzien in het toenmalige werkgelegenheidsakkoord 2003-2004 en had expliciet tot doel om die onroerende goederen die volledig worden ingezet ter realisatie van het maatschappelijk doel, en dus ter bevordering van het economisch verkeer, vrij te stellen van het gewestelijk deel van de onroerende voorheffing. Het idee hierachter was dat de bijkomende – vrijgestelde – bedrijfsmiddelen konden worden ingezet voor het creëren, behouden of stimuleren van het werknemersbeleid van de desbetreffende ondernemingen. Bij uitstek werd hiervoor gedacht aan materieel en outillage, dat per definitie ingezet wordt ter realisatie van het maatschappelijk doel van de betreffende onderneming, maar de maatregel was aanvankelijk niet beperkt tot materieel en outillage, maar had dus ook betrekking op de gebouwinfrastructuur.

Initieel was er nog een aanzienlijk belastbaar kadastraal inkomen voor materieel en outillage bij de rechtspersonen aanwezig. Vermits de onroerende voorheffing op materieel en outillage een ongunstig bedrijfsklimaat teweeg bracht, werden de jaren nadien verschillende regelgevende maatregelen genomen om het belastbaar KI voor materieel en outillage verder af te bouwen, met succes. Daarom wordt ervoor gekozen om het belastingkrediet terug te brengen tot zijn essentie, en enkel te laten bestaan voor het zuiver materieel en outillage.

Dit artikel treedt in werking voor het aanslagjaar 2020 en heeft dus een impact op de aanslagen voor de onroerende voorheffing vanaf dit aanslagjaar 2020.

De maatregel heeft een positieve budgettaire impact.

Afdeling 2. Kilometerheffing – aanpassing aan de tarieven kilometerheffing

Artikel 32

Deze wijzigingen inzake de tarieven in de kilometerheffing treden in werking met ingang vanaf 1 juli 2020, maar dienen te worden opgenomen in het programmadecreet omwille van de volgende redenen:

- Conform artikel 7octies van de Richtlijn 1999/62/EG betreffende het in rekening brengen van het gebruik van bepaalde infrastructuurvoorzieningen aan zware vrachtvoertuigen, dient een lidstaat, die een bestaande variatie in zijn infrastructuurheffing wil wijzigen, de Europese Commissie daarvan in kennis te stellen en haar de nodige informatie te doen toekomen, om te verzekeren dat aan de voorwaarden is voldaan.
- Organisatorisch: Bij de On Board Units van de hoofddienstverlener Satellic wordt de berekening van de tol door het toestel zelf uitgevoerd, waardoor elke On Board Unit een kaart en een tarieftabel bevat.

Bij elke tarief- of kaartwijziging dienen deze kaarten en tarieftabellen dus vernieuwd te worden. Het volledig test-, validatie-, upgrade- en roll-out-proces neemt ongeveer zes maanden in beslag.

- Artikel 8 van het samenwerkingsakkoord van 31 januari 2014 bepaalt dat wijzigingen aan het tarief door een gewest ten minste vier maanden vóór de inwerkingtreding van de wijziging moeten genotificeerd worden aan de overige gewesten.

In de nieuwe tariefstructuur wordt het basistarief met 1,7 eurocent verhoogd. Voor de voertuigen met maximaal toegestane totaalgewicht hoger dan 3,5 ton en lager dan 12ton wordt de component gewicht bijkomend met 4,8 eurocent verlaagd, zodat de component in totaal -9,8 eurocent bedraagt. Voor de voertuigen met een totaalgewicht hoger dan of gelijk aan 12 ton en niet hoger dan of gelijk aan 32 ton wordt de component gewicht met 1,7 eurocent verlaagd, zodat de component in totaal -1,7 eurocent bedraagt. Voor de voertuigen met

een totaalgewicht hoger dan 32 ton wordt de component gewicht bijkomend met 0,3 eurocent verhoogd, zodat de component in totaal 0,7 eurocent bedraagt.

Dit leidt dan tot het volgende resultaat:

Rijlabels (euroct/km)	Huidig tarief	Wijziging	Tarief medio 2020	Huidig BT+G	Nieuw BT+G	Vershil
Basistarief (BT)						
Basistarief infrastructuur	11,3	1,7	13,0			
Gewicht (G)						
1) 3,5t => 12t	-5,0	-4,8	-9,8	6,3	3,2	-3,1
2) 12t => 32t	0,0	-1,7	-1,7	11,3	11,3	0,0
3) > 32t	0,4	0,3	0,7	11,7	13,7	2,0

De wijzigingen aan artikel 2.4.4.0.2., eerste lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit hebben een positieve budgettaire impact.

Afdeling 3. Registratiebelasting – verdere verlaging van de tarieven enige eigen woning

Artikel 33 en 34

De voorliggende tariefwijziging geeft uitvoering aan het Regeerakkoord 2019-2024. In dit akkoord staat m.b.t. de registratiebelasting te lezen:

- "In een warm Vlaanderen moet iedereen ook goed kunnen wonen. Veel Vlamingen kiezen ervoor om een woning te kopen, en dat is een goede zaak. We verschuiven tijdens deze bestuursperiode het fiscale voordeel van het "hebben" van een woning naar het "verwerven" ervan. De woonbonus – die de huizen duurder heeft gemaakt - laten we uitdoven. Nadat de registratierechten tijdens de vorige regeerperiode van 10% naar 7% zakten, verlagen we ze nu verder naar 6%." en;
- "We voeren tevens een belangrijke Vlaamse belastinghervorming door, zonder de globale belastingdruk te laten toenemen.

In de woonfiscaliteit verschuiven we het fiscale voordeel van het hebben van een woning naar het verwerven ervan. Vanaf 1 januari 2020 dooft de woonbonus uit en verlagen we de registratierechten verder op de aankoop van een enige, eigen woning van 7% naar 6% (en van 6% naar 5% bij een ingrijpende energetische renovatie).".

Het tarief voor de aankoop van een enige eigen gezinswoning wordt verlaagd van 7% naar 6%. Bovendien wordt het tarief verlaagd van 6% naar 5% indien de verkrijger er zich toe verbindt de aangekochte woning ingrijpend energetisch te renoveren (IER), zoals deze renovatie wordt omschreven in het Energiebesluit van 19 november 2010, binnen een termijn van 5 jaar na de aankoop.

Met deze tariefverlaging voor de enige eigen gezinswoning wordt gekozen voor de meest transparante manier om het uitdoven van de woonbonus te compenseren. Bovendien is een tariefverlaging eenvoudig in uitvoering en komt ze de arbeidsmobiliteit ten goede.

De voorgenomen tariefverlaging heeft een negatieve budgettaire impact.

De voorliggende tariefwijziging zal gelden voor verkoopovereenkomsten gesloten vanaf 1 januari 2020, dit volgens het algemeen geldend principe van artikel 2.9.7.0.3, §1 VCF.

In afwijking daarvan zal de tariefverlaging tevens van toepassing zijn voor authentieke akten verleden vanaf 1 januari 2020 wanneer ze betrekking hebben op verkoopovereenkomsten gesloten voor 1 januari 2020.

Het moment van inwerkingtreding voor die specifieke akten is een afwijking van artikel 2.9.7.0.3, §1, VCF wat het tarief betreft. De belastingplicht, de belastbare grondslag, de vrijstellingen en de verminderingen worden verder bepaald door het ogenblik waarop de rechtshandeling (lees: de verkoopovereenkomst) is gesteld. De reden voor die afwijking is te vinden in de koppeling van het verlaagd tarief aan de afschaffing van de woonbonus. Om te vermijden dat die personen die een verkoopovereenkomst sluiten, maar om welke reden dan ook hun hypothecaire akte niet meer voor 1 januari 2020 verleden krijgen, zowel de woonbonus, als het verlaagd tarief zouden verliezen, wordt een milderingsmaatregel voorzien. Die maatregel bestaat er in dat die personen weliswaar de woonbonus niet meer zullen kunnen genieten, maar wél het verlaagde tarief. Dit ondanks het feit dat de rechtshandeling, zijnde de verkoopovereenkomst, voor 1 januari 2020 werd gesteld. De milderingsmaatregel is, door zijn specifieke omschrijving, dan ook uitdovend, want neemt automatisch een einde eens de verkoopovereenkomsten daterend van voor 1 januari 2020 zijn omgezet naar een authentieke akte (dan wel ontbonden).

Afdeling 4. Bijstelling van de belastingvermindering voor diensten-cheques en wijk-werken-cheques

Artikel 35

Het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024 stelt "We vrijwaren het succesvolle systeem van de dienstencheques met een fiscale aftrek van 20%". Er is dus bewust gekozen om de (lage) aankoopprijs van de dienstencheques en wijkwerken-cheques te behouden maar enkel te sleutelen aan het belastingvoordeel.

De aanpassing van artikel 145²¹, tweede lid, van het Wetboek van 10 april 1992 geeft uitvoering aan deze intentie. Concreet zal voor dienstencheques en wijkwerken-cheques aangekocht vanaf 1 januari 2020 nog een belastingvermindering gelden van € 1,80 per dienstencheque, waardoor een dienstencheque van €9 in werkelijkheid maar €7,20 kost na verrekening van de belastingvermindering. Er wordt hierbij niet geraakt aan het bestaande plafond voor de in aanmerking komende uitgaven (1500 euro per belastingplichtige voor aanslagjaar 2020 (geïndexeerd bedrag wat overeenstemt met 166 cheques)).

Budgettaire impact

Alhoewel de wijziging maar in werking treedt vanaf aanslagjaar 2021 (inkomstenjaar 2020) heeft de ontwerpen regeling wel onmiddellijk budgettaire effect. Wie nog van een belastingvoordeel van 30% wil genieten, kan nog cheques aankopen in 2019 (die dan nog in de loop van 2020 gebruikt kunnen worden). Gelet op het vertrouwensbeginsel is het dan ook van belang dat de nieuwe regeling tijdig wordt bekendgemaakt

Door het verminderen van het percentage van de belastingvermindering van 30% naar 20% vanaf aanslagjaar 2021 (inkomstenjaar 2020) zullen de fiscale uitgaven voor deze belastingvermindering dalen. Dit heeft een positieve budgettaire impact.

Gezien de datum van de aankoop van de cheques determinerend is, moet hierbij wel rekening gehouden worden met een eenmalige extra fiscale uitgave in begrotingsjaar 2020, met name voor cheques die extra aangekocht worden eind 2019. Dit impliceert voor begrotingsjaar 2020 een beperkte negatieve budgettaire impact van 250 duizend euro.

Afdeling 5. Wijziging van de belastingvermindering voor de eigen woning

Artikel 36

Het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024 meldt "In een warm Vlaanderen moet iedereen ook goed kunnen wonen. Veel Vlamingen kiezen ervoor om een woning te kopen, en dat is een goede zaak. We verschuiven tijdens deze bestuursperiode het fiscale voordeel van het "hebben" van een woning naar het "verwerven" ervan. De woonbonus – die de huizen duurder heeft gemaakt - laten we uitdoven. Nadat de registratierechten tijdens de vorige regeerperiode van 10% naar 7% zakten, verlagen we ze nu verder naar 6%.". Verder voorziet het Regeerakkoord ook specifiek dat de uitdoving van de woonbonus en de verlaging van het verkooprecht ingaan vanaf 1 januari 2020.

De aanpassing van de eerste paragraaf van artikel 145^{38/2}, van het Wetboek van 10 april 1992 (hierna "WIB92" te noemen) geeft uitvoering aan deze intentie. Om voor de geïntegreerde woonbonus in aanmerking te komen, is voortaan niet alleen vereist dat de hypothecaire lening is aangegaan na 31 december 2015, maar ook vóór 1 januari 2020.

Alhoewel de wijziging maar in werking treedt vanaf 1 januari 2020 heeft de ontworpen regeling wel onmiddellijk effect. Wie nog van de huidige woonbonus regeling wil genieten, zal nog voor 1 januari 2020 een hypothecaire lening moeten aangaan. Gelet op het vertrouwensbeginsel is het dan ook van belang dat de nieuwe regeling tijdig wordt bekendgemaakt.

Voor deze bepaling wordt in de slotbepalingen naast de inwerkingtreding op 1 januari 2020 ook het toepassingsgebied in de tijd verduidelijkt door de link te leggen met belastbare tijdperken die aanvangen na 31 december 2019.

Artikel 37

Met de wijziging van artikel 145⁴³, eerste lid, 2°, WIB92 wordt ook de toegang tot de Vlaamse belastingvermindering voor erfpacht- of opstalvergoedingen voor de eigen woning expliciet uitgesloten voor nieuwe contracten afgesloten na 31 december 2019.

Artikel 38

Het nieuw ingevoegde artikel 145^{46/1} in het WIB92 behelst een 'bevrozing' van de looptijd van de hypothecaire leningen zoals die geldt op 31 december 2019. Concreet zal de fiscus geen rekening houden met looptijdverlengingen die na 31 december 2019 worden doorgevoerd door de belastingplichtige. Ontwikkelingen waar de belastingplichtige zelf geen vat (meer) op heeft, worden dus niet beoogd door de specifieke antimisbruikbepaling (bv. automatische aanpassingen in de looptijd bij accordeonleningen).

Voor de bestaande wettelijke fictie van de hypotheekoverdracht verandert er niets. Bij een 'pandwissel' wordt immers alleen het onroerend goed gewisseld dat in hypotheek gegeven wordt, maar blijft het onderliggende leningscontract in principe ongewijzigd, zowel wat de resterende looptijd als wat de financieringsvoorwaarden betreft.

Budgettaire impact

De uitdoving van de geïntegreerde woonbonus wordt voorzien vanaf 1 januari 2020. Voor de burgers buiten het stelsel van de aangifte/aanslagjaar 'speciaal', zal de uitdoving voor het eerst in de personenbelasting merkbaar zijn vanaf aanslagjaar 2021 (inkomstenjaar 2020). De uitdoving heeft echter wel onmiddellijk effect doordat de geïntegreerde woonbonus nog maar kan worden genoten voor leningen die uiterlijk 31 december 2019 zijn afgesloten. Het vertrouwensbeginsel vereist dat de wijziging tijdig wordt bekendgemaakt.

Door het uitdoven van de geïntegreerde woonbonus vanaf aanslagjaar 2021 (inkomstenjaar 2020) zullen de fiscale uitgaven voor deze belastingvermindering dalen. Dit heeft een positieve budgettaire impact.

Afdeling 6. Bevriezing index subsidies

In het kader van de begrotingsbesprekingen naar aanleiding van de begrotingsopmaak 2020, werd beslist om de werkingsmiddelen (met uitzondering van de loonkosten) van de Vlaamse Gemeenschap/het Vlaamse Gewest niet te indexeren.

De voorliggende bepaling beoogt een generieke bepaling voor de indexatie van de Vlaamse subsidies, andere dan de loonkosten. De bepaling heeft als doel om de indexatie van de werkingsmiddelen te bevriezen voor de komende legislatuur. In wetten of decreten, besluiten van de Vlaamse Regering, ministeriële besluiten, samenwerkingsakkoorden of overeenkomsten wordt vaak voorzien dat de subsidies moeten worden aangepast overeenkomstig het indexcijfer der consumptieprijzen of de gezondheidsindex. Door het gebruik van de terminologie 'gekoppeld aan de schommelingen van een prijsindexcijfer, wil de decreetgever alle bedragen die moeten geïndexeerd worden, overeenkomstig het indexcijfer der consumptieprijzen of de gewone of afgevlakte gezondheidsindex, bevriezen. Aan de koppeling met de 'spilindex' wordt niet geraakt. De sociale toelagen worden niet gevisieerd door deze bepaling.

Onder bepaalde omstandigheden en voorwaarden is het theoretisch mogelijk dat bepaalde indexeringssystemen leiden tot een negatieve indexering gedurende de periode van de bevriezing van de index. Daarom wordt in het tweede lid het voorbehoud gemaakt dat er geen negatieve indexering kan plaatsvinden gedurende de periode van de bevriezing.

Omwille van de nauwe band met het begrotingsdecreet en de gelijktijdige behandeling in het Vlaams Parlement, is een spoedbehandeling van deze decreetsbepaling noodzakelijk.

Artikel 39, §1, Punt 1° tot en met 5°

De uitzonderingen die worden opgenomen vinden hun oorsprong in de aard van de uitgaven. Het gaat om de vergoedingen aan pleeggezinnen, onkostenvergoedingen en zakgelden.

Artikel 39, §1, Punt 6° en 7°

In het kader van de begrotingsbesprekingen werd beslist om de werkingsmiddelen (met uitzondering van de loonkosten) niet te indexeren. De voorgestelde decreetsbepaling voorziet een uitzondering voor de budgetten van de huursubsidie en de huurpremie. Dit is te verantwoorden omdat het gaat om een tegemoetkoming in de huuruitgaven van privé-personen in een kwetsbare situatie, die onderhevig zijn aan indexatie.

Artikel 39, §1, Punt 8°

De subsidies voor de maatwerkbedrijven en maatwerkafdelingen worden momenteel beschouwd als 90% loonsubsidies en 10% werkingssubsidies. (cf.

loonpercentage op de betreffende basisallocatie (JE 205). In werkelijkheid betreft het echter 100% loonkredieten. Daarom is het te verantwoorden deze subsidies al op te nemen binnen de uitzonderingsbepaling.

Artikel 39, §1, Punt 9°

Artikel 94 van voornoemde programmawet van 30 december 1988 stelt dat de omschreven openbare besturen (zijn onder andere vzw's en gewesten en gemeenschappen) voor de indienstneming van bedoelde contractuelen, een premie ontvangen voor personeelsleden, gesubsidieerde contractuelen genoemd, die in dienst worden genomen met een arbeidsovereenkomst gesloten voor een bepaalde of onbepaalde tijd.

Artikel 96, §3, preciseert verder dat het bedrag van de premie per in dienst genomen gesubsidieerde contractueel wordt vastgesteld op jaarbasis. De uitbetaling geschiedt in verhouding tot de duur van de arbeidsovereenkomst, de loonkost en het arbeidsstelsel. Hierdoor wordt de gesco-premie (gesubsidieerde contractueel) als een loonsubsidie gedefinieerd.

Artikel 39, §1, Punt 10°

De tegemoetkomingen in de mobiliteitshulpmiddelen betreffen geen subsidies maar verzekeringstegemoetkomingen aan personen met een zorgbehoefte, evenwel via een derde betalerssysteem. Er is dus geen sprake van een looncomponent of een niet-looncomponent. Om duidelijkheid te creëren is in het programmadecreet dus een bepaling nodig die stelt dat de tegemoetkomingen voor mobiliteitshulpmiddelen niet vallen onder de niet-indexering van de niet-looncomponent.

Artikel 39, §1, Punt 11°

De middelen voor de studiefinanciering kennen een specifiek berekeningsmechanisme. De opname van deze middelen heeft tot doel duidelijk te maken dat de niet-indexering niet van toepassing is op deze budgetten.

Artikel 39, §2, eerste lid, 1°

De niet-verrekening van de indexaanpassing is ook van toepassing op 40% van de werkingsmiddelen van het gewoon en het buitengewoon secundair onderwijs in het begrotingsjaar 2020 tot en met 2024. Ongeveer 40% van de werkingsmiddelen worden aangewend voor andere zaken dan lonen, de werkingsmiddelen die aangewend worden voor lonen, zijnde 60%, wordt gevrijwaard van deze maatregel.

Artikel 39, §2, eerste lid, 2°

De niet-verrekening van de indexaanpassing is ook van toepassing op 40% van de werkingsmiddelen van het deeltijds kunstonderwijs in het begrotingsjaar 2020 tot en met 2024. Ongeveer 40% van de werkingsmiddelen worden aangewend voor andere zaken dan lonen, de werkingsmiddelen die aangewend worden voor lonen, zijnde 60%, wordt gevrijwaard van deze maatregel.

Artikel 39, §2, tweede lid

De niet-verrekening van de indexaanpassing is niet van toepassing op de werkingsmiddelen van het gewoon en het buitengewoon basisonderwijs in het begrotingsjaar 2020 tot en met 2024. De werkingsmiddelen voor het basisonderwijs worden dus geïndexeerd volgens de bestaande coëfficiënten in het decreet basisonderwijs.

Hoofdstuk 10. Onderwijs en Vorming

Afdeling 1. Gelijkschakeling werkingsmiddelen kleuter- en lager onderwijs vanaf 2019-2020

Artikel 40 tot en met 48

Kleuteronderwijs en lager onderwijs kennen al lang een ongelijke financiering. De overheid ging ervan uit dat kleuters veel minder aanwezig zijn. Dat was de argumentatie om kleuterscholen minder omkadering en werkingsmiddelen te geven. Inmiddels is de kleuterparticipatie zeer hoog, zowel qua inschrijving als qua aanwezigheid. Bovendien staat dit verschil ook haaks op de boodschap van het belang van maximale kleuterparticipatie. Daar komt nog eens bij dat het federale parlement haar goedkeuring gaf aan een wetsvoorstel om vanaf 1 september 2020 de aanvang van de leerplicht te verlagen van 6 naar 5 jaar. Hiermee wil de federale wetgever de vroege ontwikkeling van het kind versterken, met als doel meer kinderen een succesvolle leerloopbaan te laten doorlopen. Sinds 1 september 2012 is de basisomkadering voor het (gewoon) kleuteronderwijs gelijkgetrokken aan die van het (gewoon) lager onderwijs. Voor de administratieve omkadering en voor de werkingsmiddelen is dit nog niet het geval.

Op 20 maart 2019 is in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement een motie goedgekeurd die de opdracht gaf aan de commissie onderwijs om een resolutie uit te werken waarin de overheid de gelijkschakeling van de werkingsmiddelen van het kleuter- en lager onderwijs beoogt en bijkomende kleuterverzorgsters en zorgleerkrachten voorziet. Het voorstel van resolutie betreffende een nieuw plan voor het basisonderwijs en een aantal maatregelen voor alle onderwijsniveaus was ingediend op 24 april 2019. In de resolutie vraagt de Vlaamse Regering om de werkingsmiddelen van het kleuter- en lager onderwijs gelijk te schakelen vanaf het schooljaar 2019-2020.

Op datzelfde moment heeft het Vlaamse Parlement een decreet (houdende wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, wat de werkingsmiddelen voor het kleuteronderwijs betreft) goedgekeurd dat de werkingsmiddelen gelijkschakelt vanaf het schooljaar 2019-2020.

Artikel 2 van het decreet geeft daartoe zijn machtiging aan de Vlaamse Regering. Dit artikel voegt een artikel 76bis toe aan het decreet basisonderwijs dat luidt als volgt: "Art. 76bis. Vanaf het schooljaar 2019-2020 worden de werkingsmiddelen voor het kleuteronderwijs gelijkgeschakeld met die van het lager onderwijs. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd daartoe een regeling uit te werken."

Het besluit van de Vlaamse Regering van 06 september 2019 regelt deze gelijkschakeling binnen het bestaande financieringsmechanisme. Artikel 1 en artikel 3 van het besluit bepalen dat een bedrag wordt toegevoegd aan de werkingsmiddelen voor het gewoon en buitengewoon basisonderwijs dat ervoor zorgt dat een school voor een kleuter eenzelfde bedrag ontvangt als voor een leerling lager onderwijs en dit zonder dat het bedrag toegekend voor een leerling lager onderwijs daalt. De puntengewichten die gelden voor de berekening van de werkingsmiddelen in het kleuteronderwijs worden gelijkgetrokken met die van het lager onderwijs. Het wegingspercentage dat enkel geldt voor kleuters, verdwijnt. In de Nota aan de Vlareg bij het besluit is bijkomend opgenomen dat de decretale voorziene bandbreedte voor leerlingenkenmerken dient gerespecteerd te worden. Omdat kleuters geen lestijden godsdienst genereren moet het percentage van de voorafname voor het objectieve verschil levensbeschouwing wel naar beneden worden bijgesteld.

Het begrotingsakkoord is verleend, onder voorbehoud van het ter beschikking stellen van de benodigde kredieten in de begrotingsopmaak 2020.

De Raad van State adviseert om zo snel mogelijk een decreetgevend initiatief te nemen zodat de bestaande decretale regeling van de werkingsmiddelen in overeenstemming wordt gebracht met de gelijkschakeling die de decreetgever met tussenkomst van de Vlaamse Regering wil realiseren.

Volgende decretale wijzigingen zijn opgenomen:

- De extra investering voor zowel het gewoon als het buitengewoon basisonderwijs wordt toegevoegd aan de werkingsmiddelen. Het bedrag voor begrotingsjaar 2020 waarvan vertrokken wordt, is exclusief de 10 mio euro die structureel toegekend werd aan het kleuteronderwijs vanaf 2017 en exclusief de eenmalige middelen (10 mio euro) in 2019. Dit bedrag wordt verhoogd met 70.282.000 euro voor het gewoon basisonderwijs en 994.000 euro voor het buitengewoon basisonderwijs;
- De puntengewichten en het wegingspercentage voor kleuters worden decretaal aangepast;
- Schrappen van het artikel 87bis, paragraaf 1 en 2, dat reeds 10 mio euro toekende aan het kleuteronderwijs vanaf begroting 2017 als opstap voor de gelijkschakeling van de werkingsmiddelen tussen kleuter en lager onderwijs opgeheven worden;
- Aanpassen van de voorafname voor het objectieve verschil levensbeschouwing. Dit is zo opgenomen in de nota aan de Vlaamse Regering bij het besluit omdat kleuters geen lestijden godsdienst genereren;
- Opheffen van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 september 2019 betreffende de werkingsmiddelen van het kleuteronderwijs;
- Opheffen van artikel 76bis in het decreet basisonderwijs dat de Vlaamse Regering machtigt een regeling uit te werken voor de gelijkschakeling van de werkingsmiddelen, aangezien dit niet meer van toepassing is;

De artikelen hebben uitwerking vanaf 1 september 2019. De gelijkschakeling van de werkingsmiddelen van het kleuteronderwijs aan die van het lager onderwijs is goedgekeurd via het besluit van de Vlaamse Regering van 6 september 2019. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 september 2019.

Afdeling 2. NVAO – opdracht van een personeelslid van de Vlaamse Overheid

Artikel 49 en 50

De personeelsleden van de Vlaamse Overheid worden niet genoemd in de Codex Hoger Onderwijs, artikel II.31. Detachering naar de accreditatieorganisatie is weliswaar mogelijk onder de vigerende regelgeving maar is technisch moeilijker en genereert administratieve overlast. Daarom bepalen we in de Codex Hoger Onderwijs dat ook personeelsleden van de Vlaamse administratie kunnen gedetacheerd worden naar de accreditatieorganisatie, dat hun loon betaald wordt door de uitzendende entiteit en dat die entiteit het loon terugvordert van de accreditatieorganisatie.

De budgetten van de Nederlands – Vlaamse accreditatieorganisatie (NVAO) staan op begrotingsartikel FB0-1FGE2GM-WT basisallocatie 1FG057 (fiche uit orafin). De uitbetaling van de lonen van personeel van diensten van de Vlaamse Overheid, zal gebeuren op de loon-begrotingsartikels, afhankelijk van waaruit het personeelslid gedetacheerd zal worden. De terugvordering staat op het ontvangstenartikel FB0-9FAETZZ-OW (terugvordering van wedden en ermee samenhangende vergoedingen of kosten met betrekking tot personeelsleden van OV, die ten laste genomen worden door andere overheden of vakorganisaties). De decretale basis van dit fonds is het decreet dd 22.12.2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007 – artikel 92. Oprichting van een fonds personeelsleden met verlof voor opdracht.

Afdeling 3. Bijkomende middelen wettelijke werkgeversbijdragen

Artikel 51

Artikel III.58 van de Codex Hoger Onderwijs legt de bedragen vast voor de wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen voor de universiteiten. De bedragen opgesomd in paragraaf 1 van dit artikel zijn een bijdrage in het dekken van de kosten die voortvloeien uit de hogere loonlasten die de universiteiten als werkgever moeten dragen voor hun personeelsleden, dit in vergelijking met de loonlast die de Universiteit Gent als werkgever draagt.

De bedragen in paragraaf 2 zijn een bijdrage in de voorziening van de aanvullende pensioenregeling die deze universiteiten inrichten ten gunste van het administratief en technisch personeel die bezoldigd worden met de werkingsuitkeringen.

Door gewijzigde omstandigheden inzake loonlasten zijn de bedragen opgenomen in dit artikel niet langer toereikend om de beoogde doelstellingen te realiseren. In de begrotingsjaren 2017, 2018 en 2019 werd reeds een opstap gemaakt van telkens 1 miljoen euro om het tekort te verminderen. Voor het begrotingsjaar 2020 wordt een volgende budgettaire opstap van 1 miljoen euro vrijgemaakt.

Dit bedrag wordt verdeeld onder de universiteiten a rato van het bedrag dat iedere universiteit vandaag ontvangt (as is):

Instelling	Bedrag BA2019	Aandeel	1.000.000
a) Katholieke Universiteit Leuven	21 553 777,26	71,46%	714 551,84
b) Vrije Universiteit Brussel	7 127 094,75	23,63%	236 277,78
c) Universiteit Antwerpen	1 211 370,90	4,02%	40 159,42
d) Universiteit Hasselt	271 807,06	0,90%	9 010,96
Totaal	30 164 049,97		1 000 000,00

Afdeling 4. Generieke maatregel subsidie Vlerick en AMS

Artikel 52

In het kader van een generieke maatregel wordt het subsidiebedrag vermindert met 6%.

Afdeling 5. Generieke maatregel toelage hogere instituten en andere instellingen voor Schone Kunsten

Artikel 53

In het kader van een generieke maatregel wordt het subsidiebedrag vermindert met 6%.

Afdeling 6. Machtiging aan AGION voor verbintenissen voor huursubsidies

Artikel 54

In het kader van de huursubsidies wordt het decreetaal gemachtigde maximale jaarlijkse subsidiebedrag om verbintenissen aan te gaan voor huursubsidies verhoogd tot 20.200.000 euro. Dit omwille van de nood aan middelen terzake.

Overeenkomstig artikel 20 van het decreet van 30 juni 2017 houdende bepalingen tot de begeleiding van de aanpassing van de begroting 2017 wordt dit bedrag gekoppeld aan de consumptieprijsindex van december 2016, basis 2013, en wordt jaarlijks op 1 januari berekend.

Afdeling 7. Generieke maatregel werkingsmiddelen deeltijds kunstonderwijs

Artikel 55 tot en met 58

De vermindering met 6% op de werkingsbudgetten voor het deeltijds kunstonderwijs wordt doorgevoerd als onderdeel van de generieke maatregel vanaf het begrotingsjaar 2020. Er is ook een vermindering met 6% op de werkingsmiddelen kunstinitiatie.

Afdeling 8. Generieke maatregel werkingsmiddelen van de inspectie voor levensbeschouwelijke vakken

Artikel 59

De vermindering met 6% op de werkingsbudgetten van de inspectie voor levensbeschouwelijke vakken wordt doorgevoerd als onderdeel van de generieke maatregel vanaf het begrotingsjaar 2020.

Afdeling 9. Generieke maatregel werkingsmiddelen voor de Centra Leerlingenbegeleiding

Artikel 60

De vermindering met 909.000 euro op de werkingsbudgetten CLB wordt doorgevoerd als onderdeel van de algemene maatregel vanaf het begrotingsjaar 2020.

Afdeling 10. Generieke maatregel subsidie Vlaams ondersteuningscentrum voor volwassenenonderwijs

Artikel 61

Als beleidsmaatregel wordt de subsidie aan het Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs met 6 % bijgesteld.

Afdeling 11. Generieke maatregel subsidie Vlaams ondersteuningscentrum voor volwassenenonderwijs

Artikel 62

Als beleidsmaatregel wordt de subsidie aan het Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs (onderwijs aan gedetineerden) met 6 % bijgesteld.

Afdeling 12. Generieke maatregel werkingstoelagen centra voor basiseducatie

Artikel 63

Het bedrag van 1,9938 euro per lesuursurcist, vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 15 maart 2019 betreffende de inschrijvingsgelden in het volwassenenonderwijs en de werkingstoelage voor de cbe en de cvo, wordt omwille van de generieke vermindering met 6% zoals voorzien in de meerjarenbegroting 2020-2024 verminderd en in het decreet vastgelegd. Dit betekent echter niet dat er aan het principe van de open-end-financiering geraakt wordt. Er wordt dus geen absolute groeicnorm ingevoerd waarbij alle groei boven die norm wordt afgetopt maar wel een beperking van 6% op het bedrag voor de werkingmiddelen.

Afdeling 13. Generieke maatregel aanvullende werkingstoelagen centra voor basiseducatie

Artikel 64

Het bedrag van de aanvullende werkingstoelagen voor de ondersteuning van het Netwerk Basiseducatie en de eigen werking in het kader van de statutarisering van de sector basiseducatie wordt omwille van de generieke vermindering met 6% zoals voorzien in de meerjarenbegroting 2020-2024 verminderd.

Afdeling 14. Generieke maatregel werkingstoelagen centra voor volwassenenonderwijs

Artikel 65

Het totale volume aan werkingmiddelen voor de centra voor volwassenenonderwijs wordt omwille van de generieke vermindering met 6% zoals voorzien in de meerjarenbegroting 2020-2024 verminderd. Dit betekent echter niet dat er aan het principe van de open-end-financiering van het NT2-aanbod geraakt wordt. Er wordt dus geen absolute groeicnorm ingevoerd waarbij alle groei boven die norm wordt afgetopt maar wel een beperking van 6% op het bedrag voor de werkingmiddelen.

Afdeling 15. Toekenning jaarlijkse aanvullende leraarsuren/punten/werkingmiddelen ten behoeve van de asielproblematiek

Artikel 66

In begrotingsjaar 2020 worden opnieuw middelen ten behoeve van de asielproblematiek toegekend. De verdeling van deze middelen houdt rekening met de inzet en de efficiënte van die ingezette middelen. In begrotingsjaar 2020 wordt het werkingsgedeelte verminderd met 6%.

Afdeling 16. Generieke maatregel op de compensatieregeling van het nieuwe financieringssysteem van het volwassenenonderwijs

Artikel 67

Het totale volume aan werkingmiddelen voor de centra voor volwassenenonderwijs wordt omwille van de generieke vermindering met 6% zoals voorzien in de meerjarenbegroting 2020-2024 verminderd. Om te vermijden dat deze generieke maatregel te niet wordt gedaan door de compensatieregeling in de overgang naar het nieuwe financieringssysteem wordt deze in overeenstemming gebracht met de generieke maatregel: de compensatie van het eventuele verlies als gevolg van het nieuwe financieringssysteem wordt daarom beperkt tot 94%.

Afdeling 17. Generieke maatregel nascholingsmiddelen van de pedagogische begeleidingsdiensten

Artikel 68

De vermindering met 6% op de nascholingsmiddelen van de pedagogische begeleidingsdiensten wordt doorgevoerd als onderdeel van de algemene maatregelen vanaf het begrotingsjaar 2020.

Afdeling 18. Generieke maatregel werkingsmiddelen van de pedagogische begeleidingsdiensten

Artikel 69

De vermindering met 6% op de werkingsbudgetten PBD wordt doorgevoerd als onderdeel van de algemene maatregelen vanaf het begrotingsjaar 2020.

Afdeling 19. Uitbreiding onderwijs aan afwezige kinderen wegens medische redenen naar andere mogelijke redenen voor de afwezigheid

Artikel 70 tot en met 76

In het basis- en secundair onderwijs zijn er verschillende maatregelen ter ondersteuning van leerlingen die omwille van een medische reden (ziekte, ongeval of moederschapsrust) niet naar hun/een school kunnen gaan.

De maatregelen die we nu voorzien zijn:

1. Tijdelijk Onderwijs Aan Huis (TOAH)
2. Synchron internetonderwijs (SIO)
3. Buitengewoon onderwijs type 5 (scholen bij ziekenhuizen, preventoria en residentiële settingen)
4. Dienst Met OnderwijsBehoeften (subsidiekanaal voor onderwijs in kinder- en jeugdpsychiatrieën (K-diensten)).

Het uitgangspunt bij al deze maatregelen is dat ze bedoeld zijn om "achterstand te beperken" en "de terugkeer voor te bereiden". Met het geheel van deze maatregelen is kan er al behoorlijke mate maatwerk geboden worden..

In het regeerakkoord is voorzien dat deze set maatregelen geëvalueerd en geoptimaliseerd wordt.

Een eerste stap wordt in de voorliggende artikelen gezet.

Naast medische redenen kunnen er ook andere, gerechtvaardigde, redenen zijn waarom leerlingen overdag niet naar hun/een school kunnen.

De artikelen over TOAH, SIO en DMOB worden nu aangevuld met bepalingen dat de Vlaamse Regering bijkomende redenen en bijkomende categorieën voorzieningen en diensten kan bepalen waar er ook TOAH, SIO en DMOB mogelijk moet gemaakt worden.

Voor het buitengewoon onderwijs type 5 is dit reeds eerder geregeld, daar is de figuur 'residentiële setting' voorzien waarbij de Vlaamse Regering ook, naast ziekenhuizen en preventoria andere categorieën voorzieningen en diensten kan bepalen waar er ook scholen type 5 bij opgericht kunnen worden.

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaamse minister van
Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair management,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en
Landbouw,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Bestuurszaken, Inburgering en
Gelijke Kansen,

Bart SOMERS

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding,

Wouter BEKE

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Lydia PEETERS

De Vlaamse minister van Brussel, Jeugd en Media,

Benjamin DALLE